

ΕΠΙΚΘΙΝΩΝΙΑ

ΕΤΟΣ 5ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 48

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2006

Μηνιαία Έκδοση
του Ίερού Ναού



Άγιου Νικολάου
του Νέου Θηβών

- 
- ✦ Όδηγός Σαρακοστής
 - ✦ Παπα-Νικόλας Πλανῶς
 - ✦ Χωρισμός Ἐκκλησίας - Κράτους;
 - ✦ Οικογένεια
 - ✦ Τό παιχνίδι εἶναι σημαντικό γιά τό παιδί
 - ✦ Γιατί προσκυνοῦμε τίς ἱερές εἰκόνες

Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΒΟΙΩΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Μέ ξεχωριστή χαρά όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος θα γιορτάσουμε την μνήμη όλων Έκείνων που είτε κατάγονται από τον τόπο μας είτε από άλλου και μαρτυρικά ή ειρηνικά τελείωσαν τη ζωή τους εδώ, και που ανήκουν στη χορεία των **ΒΟΙΩΤΩΝ ΑΓΙΩΝ** με προεξάρχοντα τον Απόστολο και Ευαγγελιστή Λουκά, τους Ιεράρχες Ρούφο τον Έκλεκτό, Ιωάννη τον Καλοκτένη και Ρηγίνο τον Λεβαδέα, και τους Όσιους Πατέρες Κλήμη και Γερμανό, Σεραφείμ, Λουκά, Μελέτιο και Νικήτα οι όποιοι δέονται στον Ύψιστο Θρόνο για την Βοιωτία και για ολόκληρη την Οικουμένη.



Τό πρόγραμμα των Ιερών Ακολουθιών με τίς όποιες θά τιμήσουμε τους Άγίους μας είναι τό εξής:

ΣΑΒΒΑΤΟ 18/3/2006

ώρα 6.00 μ.μ. Μεγάλος Έσπερινός

ΚΥΡΙΑΚΗ 19/3/2006

ώρα 7.00 π.μ. Όρθρος-Πανηγυρική Θεία Λειτουργία

ώρα 5.30 μ.μ. Έποδοχή του Τιμίου Λειψάνου του Ιερομάρτυρος Άγίου Ρηγίνου Έπισκόπου Σκοπέλου του Λεβαδέως, τό όποιο φυλάσσεται στον όμώνυμο Ναό στην Λιβαδειά, και έν συνέχεια ό Κατανυκτικός Έσπερινός.

Σας προσκαλούμε νά συνεορτάσουμε και νά συμπροσευχηθούμε.



ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Εύχαριστούμε

τό Γραφείο Τηλετών του **κ. Βασιλείου Μπάκα**
(Άγ. Άθανασίου 51-Θήβα, τηλ.: 22620-25200)
γιά τήν χορηγία του παρόντος τεύχους.

«ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ»

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ Ι.Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΗΒΩΝ

Τηλ.: 22620-24282

Έπεύθυνος: π. Εύάγγ. Ρουσέτης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ – ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΔΕΚΤΕΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: **CAΪΤΣΗΣ** τηλ. 210-34.76.090

Ὁδηγός Σαρακοστής

✓ Τί είναι Τεσσαρακοστή;

Είναι μία πένθιμη ἐκκλησιαστική περίοδος πού διαρκεῖ ἐπτά ἐβδομάδες καί κατά τήν ὁποία κοιτάμε περισσότερο τόν ἐσωτερικό μας κόσμο. Μία πνευματική περίοδος περισσότερης προσευχῆς, μελέτης καί αὐτοκριτικῆς.

✓ Γιατί νηστεύουμε;

Νηστεύουμε γιά νά ἔχουμε περισσότερη δύναμη γιά πνευματικό ἀγώνα. Νηστεύουμε διότι εἴμαστε ὑπηρετῆται γιά τά ῥάθη καί τίς ἀδυναμίες μας.

✓ Τί ἄλλο μπορούμε νά κάνουμε τήν Τεσσαρακοστή;

Νά πηγαίνουμε στήν Ἐκκλησίαν καί τίς καθημερινές. Στό Μεγάλο Ἀπόδειπνο κάθε ἀπόγευμα ἀπό Δευτέρα μέχρι Πέμπτη. Στήν Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία κάθε Τετάρτη (ἀπόγευμα) καί Παρασκευή (πρωί). Στούς Χαιρετισμούς τῆς Παναγίας μας κάθε Παρασκευή. Στήν Κυριακάτικη Θεία Λειτουργία. Νά ἐξομολογηθοῦμε. Νά μετέχουμε συχνότερα στήν Θεία Κοινωνία.

✓ Τί προσδοκοῦμε ἀπό τήν Τεσσαρακοστή;

Κάνοντας αὐτοέλεγχο καί πλησιάζοντας τόν Θεό περισσότερο νά γίνουμε καλλύτεροι ἀπό πρῖν.

Μετά τήν πένθιμη περίοδο τῆς Σαρακοστῆς περιμένουμε τήν χαρούμενη ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως γιατί μετά τόν Γολγοθᾶ ὅλων μας ἔρχεται ἡ Ἀνάσταση.

✓ Ὁφελεῖ ἡ βλάβει ἡ νηστεία;

Ποτέ καί πούθενά δέν ἀκούστηκε πώς ἀρρώστησε κάποιος ἐπειδὴ νήστεψε. Εἶναι μία «συνταγή» ἡ νηστεία πού λειτουργεῖ μέ ἐπιτυχία αἰῶνες τώρα. Δέν εἶναι δυνατόν νά προτρέπει ἡ Ἐκκλησία μας σέ κάτι πού μπορεῖ νά εἶναι βλαβερό γιά τήν ὑγείαν μας.

Ἡ νηστεία βοηθᾷ ἀφάνταστα στήν πνευματική ζωὴ φτάνει νά εἶναι νηστεία ὁλόκληρου τοῦ σώματος καί ὄχι μόνο τοῦ στομαχιοῦ μας...

✓ Τί μπορούμε νά τρῶμε καί τί ὄχι;

Μποροῦμε νά τρῶμε χταπόδι, σουπιές, γαρίδες, καλαμάρια, ταραμά κ.λπ., ὄσπρια, δημητριακά, ζυμαρικά (πού δέν περιέχουν βούτυρο ἢ αὐγό), φρούτα, ξηρούς καρπούς, γλυκίσματα κ.ἄ.

Δέν μπορούμε νά τρῶμε κρέας, ψάρι (παρά μόνο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί τῶν Βαΐων), γαλακτοκομικά, αὐγά καί ὅλα τὰ εἶδη πού περιέχουν τὰ παραπάνω (τυρόπιττες, σοκολάτες, χυλοπίττες κ.ἄ.).

ΠΑΠΑ- ΝΙΚΟΛΑΣ ΠΛΑΝᾶς

Ὁ Ἅγιος Ἱερέας

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος ὁ Πλανᾶς († 1932), λειτουργοῦσε καθημερινά, χωρίς διακοπή, σέ διάστημα μισοῦ αἰώνα. Στό διάστημα αὐτό τύχαινε κάποτε νά μήν ἔχει πρόσφορο. Πάντοτε ὁμως ἐξοικονομοῦσε εἴτε ἀπό τούς πιστούς εἴτε ἀπό τούς γύρω φούρνους.

Κάποια ἡμέρα εἶχε προχωρήσει ὁ ὀρθρος ἀρκετά, ἀλλά πρόσφορο δέν φαινόταν πουθενά. Ἔστειλε νά ψάξουν στούς φούρνους καί στίς νοικοκυρές πού πάντα εἶχαν. Κοίταξε καί στά ντουλάπια τοῦ ἱεροῦ, μήπως εἶχε ἀφήσει ἄλλος ἱερέας. Μά κανένα ἀποτέλεσμα. Στενοχωρήθηκε μέχρι δακρύων.

Κάποια στιγμή τόν βλέπουν νά βγαίνει στήν ὥραία πύλη κρατώντας ἓνα πρόσφορο φρέσκο-φρέσκο. Τό εἶχε βρεῖ πάνω στήν ἁγία τράπεζα!

— Κοιτάξτε, παιδιά μου, τί σημεῖο

μου ἔκανε ὁ Θεός, εἶπε συγκινημένος καί χαρούμενος.

Ὅλα τά θαύματα, σημεία τά ἔλεγε.

Τά θεωροῦσε φυσικά, γιατί εἶχε μεγάλη πίστη. Στά συναξάρια συναντᾶμε ἀσκητές πού τούς ὑπηρετοῦσε ἄγγελος Κυρίου. Πολύ φυσικό λοιπόν νά ὑπηρετοῦσε ἄγγελος Κυρίου καί τόν παπα-Νικόλα, τόν «ἐντός τοῦ κόσμου διαβιοῦντα ἀληθινόν ἀσκητήν».

Ἀρκετοί ἐνορίτες του, κυρίως μικρά παιδιά, τόν ἔβλεπαν ὅταν λειτουργοῦσε κυριολεκτικά μεταρσιωμένο.

«Ἡ φήμη τοῦ παπα-Νικόλα», διηγεῖται σεβαστή γυναίκα, «εἶχε ἀπλωθεῖ σ' ὅλη τήν Ἀθήνα. Κάποτε, παραμονή Χριστουγέννων, ξεκίνησα μέ τά ἐγγονάκια μου γιά νά κοινωνήσω ἀπό τ' ἁγια-

σμένα χέρια του.

»Τότε στή Βουλιαγμένη ἦταν ἀκόμη ἐρημιά. Εἴκοσι χαμόσπιτα



σκόρπια ἐδῶ καί ἐκεῖ καί τριγύρω χωράφια. Στή θέση τῆς σημερινῆς ἐκκλησίας ὑπῆρχε ἓνα παλιό βυζαντινό ἐκκλησάκι, μικρό σάν κουβούκλιο, χαμηλό καί μισοσκότεινο.

»Εἶχαν ἔρθει καί ἄλλες οἰκογένειες μέ τά παιδάκια τους. Κάποια στιγμή πού ὁ παπα-Νικόλας ἐμφανίστηκε στήν ὡραία πύλη κρατώντας τό ἅγιο ποτήριο, τό ἐγγονάκι μου φώναξε:

—Γιαγιά, ὁ παπᾶς περπατάει στόν ἀέρα!

—Πάψε, τοῦ λέω, ἐνῶ συγχρόνως σταυροκοπήθηκα. Πῶς περπατάει στόν ἀέρα;

—Τόν βλέπω κι ἐγώ, φώναξε ἄλλο παιδάκι. Δέν πατάει κάτω.

Στό «μετά φόβου...» πλησιάσαμε ὅλες οἱ γυναῖκες καί τά παιδάκια νά κοινωνήσουμε.

Ὁ παπα-Νικόλας δέν εἶχε ἀκούσει τίποτε, ἀλλά, κι ἂν εἶχε ἀκούσει, δέν ἔδωσε καθόλου προσοχή.

»Ἀπό τότε ἐρχόμουν πάντοτε ἐδῶ καί κοινωνοῦσα. Καί κάθε φορά ἦταν ἀδύνατον νά μὴν ἀκούσω παιδάκια νά φωνάζουν:

—Ὁ παπᾶς περπατάει στόν ἀέρα!».

Τό 1920, ἀνήμερα τὰ Χριστούγεννα, ὁ ὁσιος λειτουργοῦσε στόν ἅγιο Ἰωάννη Βουλιαγμένης. Ὅταν βγήκε νά κοινωνήσῃ τοὺς πιστοὺς, πλησίασε καί μία γυναῖκα μέ τό μωρό της. Ἀφοῦ κοινωνήσῃ τό μικρό, τό ἔδωσε σέ μία κοπέλα, τὴν Ἰουλία νά τό κρατάει.

Ἡ Ἰουλία, καθὼς τό κρατοῦσε, γύρισε καί κοίταξε τόν ἱερέα. Τότε πάρα λίγο νά τῆς πέσει τό παιδί ἀπὸ τὰ χέρια.

— Πρόσεξε! Τί ἔπαθες; τῆς φωνάζει ἡ γυναῖκα.

— Βλέπω τόν παπά νά στέκεται πάνω σ' ἓνα σύννεφο, ἀπάντησε ἐκείνη ἐκστατική.

Ἄλλοτε, πάλι, ἐνῶ λειτουργοῦσε ὁ ὁσιος στόν προφήτη Ἐλισσαῖο, ἐγινε καί τοῦτο: «Ἐνα ὀκτάχρονο παιδάκι βγαίνει κάτωχρο ἀπὸ τό ἱερό καί λέει στή μητέρα του:

— Μαμά, ὁ παπα-Νικόλας εἶναι τόσο ψηλά ἀπὸ τὴν γῆ!

Καί τῆς ἔδειξε μισό πήχη μέ τό χεράκι του.



(Θαύματα καί
Ἀποκαλύψεις ἀπὸ τῇ
Θείᾳ Λειτουργίᾳ,
Ἑκδοσις Ἱ. Μονῆς
Παρακλήτου)



ΤΕΤΑΡΤΗ 1-3-06, 8.00 μ.μ. - 12.15 ν
ΑΓΡΥΠΝΙΑ
γιά τόν Ἅγιο παπα-Νικόλα Πλᾶνῶ



ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ - ΚΡΑΤΟΥΣ;

Τού Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Γερωνύμου

Δέν μάθαμε ακόμη αν τό 'Υπουργεῖο Οικονομικῶν καί τό 'Υπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων ἀπάντησαν στό ἐρώτημα τοῦ πολιτικοῦ μας γιά τό ὕψος τοῦ ποσοῦ τῶν χρημάτων πού κατέβαλε τό Δημόσιο στούς κληρικούς τῆς Ἑλλάδος αὐτό τό ἔτος προκειμένου καί ἡ ἀπάντηση αὐτή νά χρησιμεύει στόν στόχο γνωσῶν κύκλων γιά τόν χωρισμό Ἐκκλησίας καί Κράτους.

Ζοῦμε εὐτυχῶς σέ ἓνα Κράτος ἐλεύθερο καί εὐνομούμενο, μέ ὅλες τίς δυσκολίες καί τίς μικρότητες πού συνακολουθοῦν δυστυχῶς στό διάβα μας τήν Ἐλευθερία καί τή Δημοκρατία καί ὡς ἐκ τούτου εἶναι παραδεκτές τέτοιες συμπεριφορές πού ἀποβλέπουν, κατά τήν ἀποψή μας, περισσότερο στόν ἐντυπωσιασμό καί στή δημιουργία, μέσα στή σημερινή κρίση τῶν ιδεολογικῶν ἀξιών, μίας ἀκόμη ὑποδομῆς γιά ιδεολογική καί ὄχι μόνο συσπείρωση καί ἐκμετάλλευση, παρά στή δῆθεν ἀνάπτυξη, στήν πρόοδο καί στήν προκοπή αὐτῆς τῆς χώρας.

Θά ἦταν πληρέστερη καί ἀπονήρευτη ἡ ἐρώτηση ἂν συγχρόνως ζητοῦσε πληροφορίες καί γιά τό μέγεθος τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας πού οικειοποιήθηκε τό κράτος εἴτε γιά τίς δικές του ἀνάγκες εἴτε γιά νά τή διανείμει δῆθεν στόν ἐλληνικό λαό. Στό σημερινό κείμενο θά περιοριστοῦμε νά φανερῶσουμε μία μόνο πτυχή τοῦ μεγάλου αὐτοῦ κεφαλαίου στίς σχέσεις Ἐκκλησίας καί Πολιτείας, δηλαδή τί ἔδωσε ἡ Ἐκκλησία στό Κράτος μόνο σέ μία πόλη, στήν Ἀθήνα, καί σέ συγκεκριμένη περίοδο, γιά τήν πραγματική καί ὄχι τήν πηλαμα-

τική ἀνάπτυξη, τήν πρόοδο καί τήν προκοπή τῆς πατρίδας μας. Καί ἐφ' ὅσον οἱ ἐρωτῶντες εἶναι ἀξιόλογοι ἐπιστήμονες καί ἐρευνητές, ἀξίζει προτοῦ δημιουργήσουν ἐντυπωσιασμούς νά ἐρευνήσουν τό κεφάλαιο αὐτό γιά νά διαπιστώσουν ὅτι ἡ μισθοδοσία τοῦ ὀρθοδόξου κλήρου εἶναι ἐλάχιστη κρατική ἀνταπόδοση ἀπέναντι στόν ὄγκο τῆς παρουσίας πού παραχώρησε ἡ Ἐκκλησία στό Κράτος ἢ αὐτό ἄρπαξε μέ διάφορους τρόπους.

Τό Μετσόβιο Πολυτεχνεῖο, ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἡ Ριζάρειος Σχολή, τό Παλαιό Πτωχοκομεῖο, ἡ Μαράσλειος Ἀκαδημία, τό Νοσοκομεῖο Εὐαγγελισμός, ἡ Ἀγγλική Ἀρχαιολογική Σχολή, ἡ Ἀμερικανική Ἀρχαιολογική Σχολή, τό Ἀρεταῖο Νοσοκομεῖο, τό Αἰγινήτειο Νοσοκομεῖο, ἡ Γερμάνειος Ἐκκλησιαστική Σχολή (τό κτίριο καί ἡ ἐγκατάσταση τῆς σημερινῆς Σχολῆς Χωροφυλακῆς), τό Νοσοκομεῖο Παίδων, τό Σκοπευτήριο, ἡ Ρωσική Ἀρχαιολογική Σχολή, τά Ἱατρικά Ἐργαστήρια Πανεπιστημίου, ἡ Γεννάδειος Βιβλιοθήκη, τό Νοσοκομεῖο Συγγοῦ, τό Ὀρφανοτροφεῖο Βουλιαγμένης, ἡ Πυριτιδαποθήκη, τά Παραπήγματα καί οἱ Λουτρώνες Στρατοῦ (ἡ σημερινή ἔκταση τοῦ ἀγάλματος Βενιζέλου, τό οἰκόπεδο τοῦ σημερινοῦ Μεγάλου Μουσικῆς, ἡ σημερινή ἀμερικανική πρεσβεία), ὁλόκληρο τό μεγάλο κτῆμα τῆς Μονῆς Πετράκη στό Γουδί γιά τήν ἴδρυση στρατιωτικῆς πόλεως, τό Νοσοκομεῖο Ἀγίας Ἐλένης, οἱ Παιδικές Ἐξοχές στή Βούλα, τό Γυμναστήριο Ἀμαρουσίου, τό Νοσοκομεῖο Σωτηρία, τό Σανατόριο Πάρνηθος, τό Ἀσκληπιεῖο Βούλας καί τόσα ἄλλα κτίστηκαν σέ οἰκόπεδα τῆς Ἐκκλησίας πού δωρήθηκαν ἀπό αὐτήν ἢ ἀρπάχτηκαν βιαίως ἢ λυστρικῶς τρόπον.

Δέν θά ύπῆρχαν σήμερα ἀλσύλια, πηλατεῖς καί λίγο πράσινο στήν πόλη τῆς Ἀθήνας ἄν δέν χρησιμοποιοῦνταν τά μο-
ναστηριακά καί ἐκκλησιαστικά κτήματα.

Ὁ Λυκαβηττός, τό Κεφαλήρι Κηφισῆς, τό ἄλλος Συγγροῦ, τό ἄλλος Παγκρατίου, ἡ πηλατεῖα πρό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἡ πηλατεῖα Μαβίλη, οἱ πηλατεῖες τοῦ Ἀγίου Θωμᾶ, τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ἀμπελοκήπων, τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέα Ἰπποκρατείου, ἡ πηλατεῖα πρό τοῦ Νοσοκομείου Παίδων καί δεκάδες ἄλλες περιπτώσεις πού ἐξυπηρετήσαν ἄλλες ἀνθρώπινες καί ἐθνικές ἀνάγκες εἶναι ἐκκλησιαστική περιουσία.

Θά γίνει ἄλλη φορά λόγος γιά τίς συμπαγεῖς ἐκτάσεις εἴτε στήν Ἀττική, ὅπως εἶναι ὁ Γέρακας, ἡ Βράwnα, ὁ Βουρβάς, τά Λεγραινά, τό Πάτημα, ὁ Σκαρμαγκάς, εἴτε σέ ἄλλα μέρη τῆς πατρίδας μας, ὅπου τεράστιες ἐκτάσεις μεγάλων μοναστηριῶν διανεμήθηκαν σέ γηγενεῖς κατοίκους ἢ ταλαιπωρημένους πρόσφυγες καί ἐξυπηρετήσαν γενικότερους κοινωφελεῖς ἐθνικούς σκοπούς.

Ἀκούστηκε καί γράφτηκε νά ἐπιστραφεῖ ἡ περιουσία τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλά καί αὐτό ἄν δέν εἶναι ἰδεολόγημα ἢ πρόταση, δέν εἶναι εὐκόλη ἐργασία. Ποιός θά βρεῖ τή λύση καί πῶς θά ὑλοποιηθεῖ ἡ ἐπιστροφή τῶν πιό πάνω καί τόσων ἄλλων περιπτώσεων; Ἄν προωθηθεῖ αὕτη ἡ πρόταση θά ξαναπαixτεῖ τό ἔργο τῆς παραπομπῆς, δηλαδή στά δικαστήρια, στίς ἀντεγκλήσεις, στοὺς διασυρμούς καί διχασμούς, στήν ἀποζημίωση μέ χρεόγραφα κ.λπ. πράξεις πού τίς ἔζησε κατ' ἐπανάληψη στό παρελθόν ἡ Ἐκκλησία.

Αὐτά πού γράφτηκαν παραπάνω δέν ἀποσκοποῦν στό νά κακίσουν ἢ κατηγορήσουν κάποιους, ἔστω καί κακοπροαίρετα κινούμενους. Θέλουν νά στηρίξουν τήν ἄποψη ὅτι καλῶς ἔκανε ἡ Ἐκκλησία καί εἶχε χρέος νά δώσει καί πρέπει νά δίνει γενναῖοδωρα, ὅταν μπορεῖ, σέ ἀν-

θρώπους ἀνήμπορους καί στά ὅποια κοινωνικά προβλήματα καί ἀνάγκες. Ὅπως καλῶς ἔκανε καί κάνει ἡ Πολιτεία καί ἠθικό χρέος της, πέρα ἀπὸ τίς συμβατικές της ὑποχρεώσεις, νά μισθοδοτεῖ τὸν κληῖρο. Πίσω ἀπὸ αὕτη τὴ στενὴ καί ἀμφίδρομη σχέση βρίσκονται ἀγῶνες, ἰστορία, παράδοση καί ὁράματα ἑνὸς γένους.

Ὁ Καταστατικός Νόμος τῆς Ἐκκλησίας πού ἔγινε μέ τὴ σύμπραξη καί τοῦ Κράτους κάνει λόγο γιά τοὺς διακριτοὺς ρόλους τῶν δύο φορέων. Ἐδῶ ἐστιάζεται τὸ πρόβλημα καί ἐδῶ ἀπαιτεῖται ἡ ἐπικέντρωση τῆς προσοχῆς μας. Ἡ ἐπανεξέταση, ἡ ἐμβάθυνση καί ἡ κατοχύρωση τῶν διακριτικῶν αὐτῶν διοικητικῶν ρόλων δέν βλάπτουν, ἀντιθέτως ἀπομακρύνουν διαφαινόμενες διαιρέσεις καί διχασμούς μέ ἀπρόβλεπτες τὶς συνέπειες τῆς χαλάρωσης τοῦ ἰστοῦ τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς μας, μέ ὅ,τι αὐτὸ συνεπάγεται.

Ἡ ὑπέρβαση τῶν ὁρίων αὐτῶν εἴτε ἀπὸ τὴ μία εἴτε ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ὅπου εἶναι καλοπροαίρετη, ὅπως πιστεύω, θεραπεύεται. Θέματα ὅπως εἶναι ἡ ἤδη κατατεθεῖσα στὴ Βουλὴ πρόταση νόμου γιά χωρισμὸ Ἐκκλησίας καί Κράτους, ἀσφαλῶς καί θά τὰ συζητήσουμε. Ἐπιβάλλεται μερικές δευτερεύουσες γιά τὴν Ἐκκλησία διατάξεις, πού τὸ Κράτος κάποτε καθόρισε καί οἱ καιροὶ τὸ ἀπαιτοῦν, νά ἀλλοιωθοῦν ἢ καί νά καταργηθοῦν.

Θέματα ὅμως οὐσίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γεγονότος δέν εἶναι δυνατό νά τὰ ἐμπιστευθοῦμε σέ χέρια ἀνθρώπων πού δέν γεύθηκαν ἀκόμη τὴν πραγματικὴ ἐκκλησιαστικὴ ἐμπειρία, ἐπηρεασμένων ἀπὸ τίς μικρότητες καί τίς ἀστοχίες τῆς ἐκκλησιαστικῆς δυστυχῶς ἐκκοσμίκευσης. Αὐτὸ ἀσφαλῶς ἐναπόκειται στά χέρια καί στὴ συνείδηση τοῦ κυρίαρχου καί πιστεύοντος ἐλλήνικοῦ λαοῦ. ☑



ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΤΟ ΚΥΤΤΑΡΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Η λέξη οικογένεια υπάρχει καθημερινά στο λεξιλόγιο όλων μας. «Θέλω νά κάνω οικογένεια, ή οικογένειά μου, θά φάμε οικογενειακά, θά βγοῦμε μέ τήν οικογένεια» εἶναι μερικές μόνο ἐκφράσεις ἀπό αὐτές πού ὅλοι μας χρησιμοποιοῦμε καθημερινά στή ζωή μας.

Τί εἶναι ὁμως οἰκογένεια; Ἐξ ὀρισμοῦ οἰκογένεια εἶναι μία ὁμάδα ἀτόμων πού συμβιώνουν καί συνδέονται μέ ἰσχυροῦς βιολογικούς καί συναισθηματικούς δεσμούς ἢ ὅποια ἀποτελεῖ τήν πρωτογενή ὁμάδα τοῦ κοινωνικοῦ σώματος. Πρόκειται γιά ἕνα θεσμό διαχρονικό πού ἀριθμεῖ σχεδόν τά ἴδια χρόνια μέ τόν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος πολύ γρήγορα κατάλαβε ὅτι χρειάζεται τήν οἰκογένεια ὄχι μόνο γιά τή διαίτιση τοῦ εἶδους του, ἀλλά καί γιατί εἶναι ὄν κοινωνικό καί δέν εἶναι πλασμένος γιά νά ζεῖ μόνος. Ἐξ ἄλλου καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μας ἐξῆσε μέσα στήν στοργή καί τή θαλπωρή τῆς οἰκογένειας.

Πέρα ὁμως ἀπό τούς ἐπιστημονικούς ὁρισμούς γιά ὅλους ἐμᾶς οἰκογένεια εἶναι ἀπλά... τό σπίτι μας!

Τό καταφύγιό μας καί οἱ ρίζες μας στή ζωή. Ἕνα σπίτι πού γιά τούς περισσότερους ἀνθρώπους δέν εἶναι ἰδανικό, ἀλλά μέ καθημερινά ἀγχη, προβλήματα, ἀγωνίες γιά ἄλλους μικρότερες καί γι' ἄλλους μεγαλύτερες.

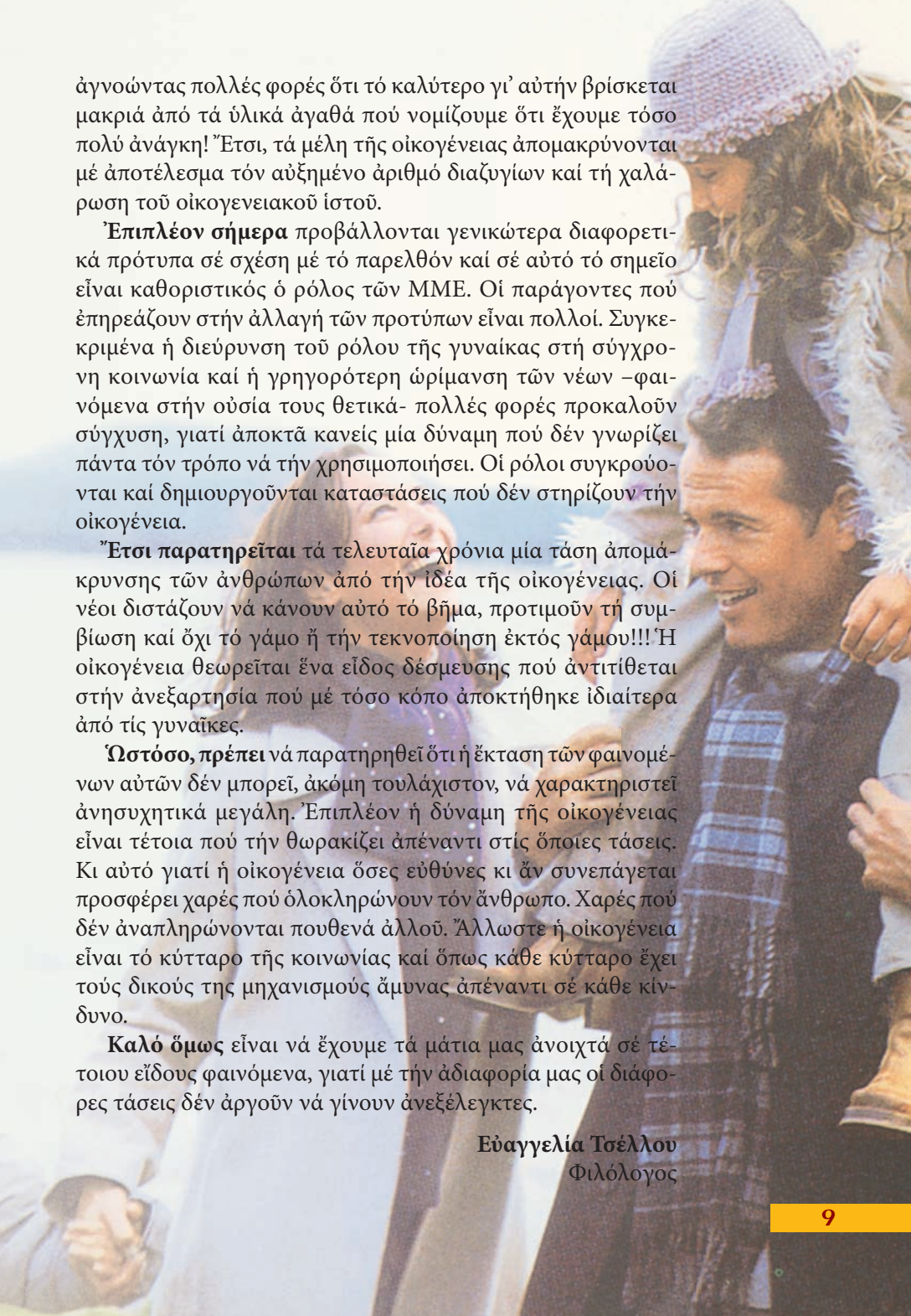
Παρά τά ὅποια προβλήματα πού συνεπάγεται ὁμως ἡ δημιουργία οἰκογένειας ὁ θεσμός αὐτός δέν ἀμφισβητήθηκε ποτέ... ὡς σήμερα. Γιατί σήμερα εἶναι πολλοί αὐτοί πού μιλοῦν γιά κρίση τοῦ θεσμοῦ καί ὑποστηρίζουν πῶς ἡ οἰκογένεια

ἀπειλεῖται ἀπό ἐμᾶς τούς ἴδιους.

Πράγματι στίς ἡμέρες μας παρατηροῦνται κάποια φαινόμενα πού δέν εὐνοοῦν τήν οἰκογένεια. Πρῶτα ἀπ' ὅλα ἡ ἔλλειψη

οὐσιαστικῆς ἐπικοινωνίας μεταξύ τῶν μελῶν τῆς οἰκογένειας. Ζοῦμε σέ μία ἐποχή πού τό κυνήγι τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν ἔχει ἐπιβάλλει σέ ὅλους μας γρήγορους, ἐξαντλητικούς ρυθμούς ζωῆς. Ἀποτέλεσμα εἶναι οἱ νεότεροι νά μήν ἔχουν τό χρόνο καί τή δυνατότητα νά κάνουν οἰκογένεια καί αὐτοί πού ἤδη ἔχουν νά τῆς ἀφιερώνουν ἐλάχιστο χρόνο. Τό ἐπιχείρημα εἶναι ὅτι δουλεύοντας προσφέρουμε τό καλύτερο στήν οἰκογένειά μας





αγνοώντας πολλές φορές ότι τό καλύτερο γι' αὐτήν βρίσκεται μακριά ἀπό τὰ ὑλικά ἀγαθὰ πού νομίζουμε ὅτι ἔχουμε τόσο πολὺ ἀνάγκη! "Ἐτσι, τὰ μέλη τῆς οἰκογένειας ἀπομακρύνονται μέ ἀποτέλεσμα τόν αὐξημένο ἀριθμὸ διαζυγίων καί τὴ χαλάρωση τοῦ οἰκογενειακοῦ ἰστοῦ.

Ἐπιπλέον σήμερα προβάλλονται γενικώτερα διαφορετικά πρότυπα σέ σχέση μέ τό παρελθόν καί σέ αὐτό τό σημεῖο εἶναι καθοριστικός ὁ ρόλος τῶν ΜΜΕ. Οἱ παράγοντες πού ἐπηρεάζουν στήν ἀλλαγὴ τῶν προτύπων εἶναι πολλοί. Συγκεκριμένα ἡ διεύρυνση τοῦ ρόλου τῆς γυναίκας στή σύγχρονη κοινωνία καί ἡ γρηγορότερη ὠρίμανση τῶν νέων –φαινόμενα στήν οὐσία τους θετικά- πολλές φορές προκαλοῦν σύγχυση, γιατί ἀποκτᾶ κανεῖς μία δύναμη πού δέν γνωρίζει πάντα τόν τρόπο νά τὴν χρησιμοποιήσει. Οἱ ρόλοι συγκρούονται καί δημιουργοῦνται καταστάσεις πού δέν στηρίζουν τὴν οἰκογένεια.

"Ἐτσι παρατηρεῖται τὰ τελευταῖα χρόνια μία τάση ἀπομάκρυνσης τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὴν ἰδέα τῆς οἰκογένειας. Οἱ νέοι διστάζουν νά κάνουν αὐτό τό βῆμα, προτιμοῦν τὴ συμβίωση καί ὄχι τό γάμο ἢ τὴν τεκνοποίηση ἐκτός γάμου!!! Ἡ οἰκογένεια θεωρεῖται ἓνα εἶδος δέσμευσης πού ἀντιτίθεται στήν ἀνεξαρτησία πού μέ τόσο κόπο ἀποκτήθηκε ἰδιαίτερα ἀπὸ τίς γυναῖκες.

Ὡστόσο, πρέπει νά παρατηρηθεῖ ὅτι ἡ ἔκταση τῶν φαινομένων αὐτῶν δέν μπορεῖ, ἀκόμη τουλάχιστον, νά χαρακτηριστεῖ ἀνησυχητικά μεγάλη. Ἐπιπλέον ἡ δύναμη τῆς οἰκογένειας εἶναι τέτοια πού τὴν θωρακίζει ἀπέναντι στίς ὅποιες τάσεις. Κι αὐτό γιατί ἡ οἰκογένεια ὅσες εὐθύνες κι ἂν συνεπάγεται προσφέρει χαρές πού ὀλοκληρώνουν τόν ἄνθρωπο. Χαρές πού δέν ἀναπληρῶνται πουθενά ἄλλοῦ. Ἄλλωστε ἡ οἰκογένεια εἶναι τό κύτταρο τῆς κοινωνίας καί ὅπως κάθε κύτταρο ἔχει τοὺς δικούς της μηχανισμούς ἄμυνας ἀπέναντι σέ κάθε κίνδυνο.

Καλὸ ὅμως εἶναι νά ἔχουμε τὰ μάτια μας ἀνοιχτά σέ τέτοιου εἶδους φαινόμενα, γιατί μέ τὴν ἀδιαφορία μας οἱ διάφορες τάσεις δέν ἀργοῦν νά γίνουν ἀνεξέλεγκτες.

Εὐαγγελία Τσέλλου
Φιλόλογος



Η εκπαίδευση είναι ένα αναμφισβήτητο μεγάλο κεφάλαιο στη ζωή κάθε ανθρώπου. Από την ποιότητα και την ποσότητα αυτής εξαρτάται η κοινωνική καταξίωση, άλλοτε δέ και η ίδια του η επιβίωση. Οί κύριοι και άμεσοι φορείς αυτής της μάθησης είναι η οικογένεια, το σχολείο και η κοινωνία. Ή δυνατότητα να παρακολουθήσει όμως κάποιος τούς επίσημους φορείς μάθησης (σχολείο, πανεπιστήμιο, πολιτειακούς εκπαιδευτικούς οργανισμούς) δέν είναι πάντα πρόσφορη. Σέ αυτό τό σημείο, η εξ αποστάσεως διδασκαλία υπόσχεται νά καλύψει, έν μέρει τουλάχιστον, αυτό τό κενό.

Ο πρώτος επίσημος φορέας αυτού του είδους μάθησης ήταν τό Άνοιχτό Πανεπιστήμιο στην Μεγάλη Βρετανία στη δεκαετία του '70. Τοπικά απομονωμένες ομάδες διευκολύνθηκαν ώστε νά λειτουργήσουν από κοινού. Οί πρώτες προσπάθειες περιλάμβαναν αλληλογραφία καί τηλεφωνικές συνδιαλέξεις μεταξύ του καθηγητή καί των φοιτητών. Ακολούθησαν οί πρώτες πειραματικές προσπάθειες νά χρησιμοποιηθεί τό διαδίκτυο γιά τή διδασκαλία. Σήμερα, πού αυτό είναι εύρως διαδεδομένο, η επικοινωνία σέ αυτήν την εκπαιδευτική κοινότητα μπορεί νά γίνει σχεδόν όλη η εξ ολοκλήρου μέσα από τό ίντερνετ.

Μέ συγκεκριμένα προγράμματα, οί δυνατότητες επικοινωνίας καί συνεργασίας στην εκπαιδευτική κοινότητα είναι τεράστιες. Καί αν λάβει υπ' όψιν του κανείς την ταχύτητα της εξέλιξης των τωρινών αλλά καί τή δημιουργία εξ ολοκλήρου νέων προγραμμάτων, αυτές γίνονται ασύλληπτα μεγάλες. Ή δημιουργία αυτής της εικονικής «τάξης» παρέχει εργαλεία όπως αυτά πού χρησιμοποιούνται σέ μία συμβατική αίθουσα διδασκαλίας (πίνακας, παρουσίαση διαφανειών, όμιλία του δασκάλου κ.λπ.). Έτοι φοιτητές καί καθηγητές μπορούν νά επικοινωνούν σέ ταυτόχρονο ή μή χρόνο χρησιμοποιώντας γραπτά καί προφορικά μηνύματα: κάτι σάν νά στέλνουν γράμματα ή νά μιλούν τηλεφωνικά. Άλλοτε νά δουλεύουν σέ κοινό έγγραφο προσθέτοντας ή αφαιρώντας στοιχεία ή νά στέλνουν άρχεϊα ό ένας στόν άλλον. Δίνεται επίσης η δυνατότητα νά στέλνουν εργασίες καί νά βαθμολογούνται ηλεκτρονικά μέ πολύ αξιόπιστο τρόπο.

Βέβαια, η εξ αποστάσεως εκπαίδευση έχει καί σοβαρά μειονεκτήματα. Πρός τό παρόν τουλάχιστον η γενικευμένη χρήση της δέν είναι πρόσφορη. Υπάρχουν προβλήματα πού πρέπει πρώτα νά επιλυθούν. Ό εμφανέστερος πρώτος λόγος είναι η ανάγκη εκμάθησης βασικών τεχνικών δεξιοτήτων στους εκπαιδευτές καί εκπαιδευόμενους. Αυτό βέβαια δέν αποτελεί καί τό μόνο σημαντικό κόστος: τόσο η αγορά των αντίστοιχων προγραμμάτων όσο καί η μετατροπή του έντυπου καί όπτικοακουστικού υλικού (βιβλία, εικόνες, βίντεο κ.λπ.) προς χρήση μέσω υπολογιστών είναι τεράστιο. Βέβαια, τέτοιες προσπάθειες σημαίνουν πολύ μεγάλη επένδυση αλλά καί απόδοση μακροπρόθεσμα.

Ένας δεύτερος λόγος πού θά μπορούσε νά αποθαρρύνει ενδιαφερόμενους χρήστες είναι τά τεχνικά προβλήματα. Αυτά είναι αναμενόμενα καί θά υπάρχουν όσο η τεχνολογία εξελίσσεται. Δέν είναι εύκολο νά λυθούν πλήρως ή άμεσα. Γιά παράδειγμα οί υπολογιστές πού χρησιμοποιούνται από τό σύνολο των εκπαιδευόμενων δέν μπορεί νά είναι ίδιων δυνατοτήτων. Αυτό έχει σάν συνέπεια κάποιοι νά μή μπορούν νά παρακολουθήσουν ισότιμα τά αντίστοιχα μαθήματα.



Ο τρίτος αποθαρρυντικός λόγος χρήσης των υπολογιστών είναι τα νέα προγράμματα. Η εμπειρία του δασκάλου και το πώς αυτά θα χρησιμοποιηθούν είναι η μεγαλύτερη πρόκληση. Όπως είναι αυτονόητο, δεν αρκεί η σύλληψη και η δημιουργία νέων προγραμμάτων σπουδών. Διαφορετικά ακροατήρια έχουν και διαφορετικές απαιτήσεις. Η φυσική επαφή, τόσο διασφαπτική στη δημιουργία μίας σχέσης ανάμεσα στα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας έδω εκλείπει. Η ηλικία, κοινωνική ομάδα, το κατά πόσο οι μαθητές ανήκουν στην ίδια κοινότητα ή χώρα, το αν έχουν ελεύθερο χρόνο, ο ζήλος τους για τις σπουδές τους καθορίζουν την πορεία των σπουδών. Για παράδειγμα στίς μικρότερες ηλικίες είναι ίσως αποδοτικότερο να υπάρχει εποπτικό υλικό. Σέ ενήλικες που εργάζονται με διαφορετικά ωράρια, ή ασύγχρονη επικοινωνία ίσως να ήταν αποδοτικότερη λόγω δυσκολίας χρονικού συντονισμού μεταξύ τους.

Οι ανωτέρω παρατηρήσεις και επιφυλάξεις είναι εν μέρει απόρροια του γεγονότος ότι η έξ αποστάσεως εκπαίδευση είναι σχετικά νέος κλάδος. Παρόλα όμως τα προβλήματα, οι επίσημοι φορείς αξίζει πραγματικά να ασχοληθούν με τό θέμα αυτό. Χρειάζεται χρόνος και σοβαρές προσπάθειες αλλά τό αποτέλεσμα μπορεί να γίνει θεαματικό. Άς μή ξεχνάμε ότι σέ όρισμένες περιπτώσεις η έξ αποστάσεως εκπαίδευση μπορεί να είναι ό μοναδικός τρόπος προσέγγισης συγκεκριμένων ομάδων. Μερικά ένδεικτικά παραδείγματα με αξιόλογα αποτελέσματα περιλαμβάνουν:

Κοινωνικά αποκλεισμένες ομάδες. Υπήρξαν έρευνες σέ χώρες του Τρίτου Κόσμου για συλλογική εκπαίδευση για «τά παιδιά του δρόμου». Εκεί, φάνηκε ότι χωρίς σχεδόν καμία διδασκαλία, τα παιδιά έδειξαν κάποια έπιδδοση σέ γνώσεις.

Πολυπολιτισμικές ομάδες. Τό πρώτο παράδειγμα διεθνώς είναι τό κρατικό πανεπιστήμιο The Open University στη Μ. Βρετανία όπως προανφέρθηκε. Η μάθηση γίνεται έξ αποστάσεως και τό πανεπιστήμιο έχει έγγεγραμμένους φοιτητές από όλο τόν κόσμο. Τά μέχρι τώρα αποτελέσματα (αυξανόμενος αριθμός φοιτητών, αξιόλογα αποτελέσματα σπουδών κ.λπ.) είναι ένθαρρυντικά για τό μετέπειτα εξέλιξη της πορείας του. Αντίστοιχο στην Ελλάδα είναι τό Άνοιχτό Πανεπιστήμιο με έδρα τήν Πάτρα.

Άνθρωποι με ειδικές ανάγκες. Λόγω σωματικής αδυναμίας, δεν μπορούν να φοιτήσουν σέ συμβατικό σχολείο ή σχολή.

Πολυεθνικές ή άλλες μεγάλες εταιρείες. Λόγω απόστασης, μπορεί να σταλεϊ σέ ηλεκτρονική μορφή υλικό για ένδοϋπηρεσιακά σεμινάρια σέ μεγάλο αριθμό εργαζομένων έντός ή έκτός της χώρας προέλευσης.

Τό έξ αποστάσεως σχολείο της Ν. Ζηλανδίας. Ήδη από τό 1922 τό σχολείο αυτό συνενώνει ένα μεγάλο αριθμό μαθητών που λόγω των τοπικών τους συνθηκών (απομόνωση) παρέχει ένα ίσως μοναδικό τρόπο επικοινωνίας και εκπαίδευσης σέ ένα μεγάλο αριθμό μαθητών.



Π. Παναγιωτίδου

Καθηγήτρια Άγγλικής Φιλολογίας

Τό παιχνίδι είναι σημαντικό για τό παιδί

Ο ρόλος του παιχνιδιού στη σωματική, πνευματική, ψυχική, συναισθηματική και κοινωνική ανάπτυξη του παιδιού, είναι τεράστιος. Κι αυτό γιατί μέ τό παιχνίδι τό παιδί:

✂ **Μαθαίνει νά ἐργάζεται,** νά συνεργάζεται, νά συγκεντρώνει τήν προσοχή του, νά ἐπιμένει μέχρι νά ἐπιτύχει τό σκοπό του ἢ τό στόχο του, νά ἀγωνίζεται, νά συναγωνίζεται, ἀλλά καί νά ἀνταγωνίζεται, νά προσπαθεῖ, νά μάχεται καί νά μοχθεῖ, νά πειθαρχεῖ, νά εἶναι ὑπεύθυνο, ν' ἀναγνωρίζει τά δικαιώματα τῶν συμπαίχτων του, νά συμμετέχει στίς ἀπό κοινοῦ δραστηριότητες, νά ἐπικοινωνεῖ, νά δημιουργεῖ φιλικές σχέσεις, ἀλληλοσεβασμό καί ἀμοιβαία ἐκτίμηση, νά συγκεντρώνει τήν προσοχή του, νά ξεκουράζεται, νά χαίρεται καί νά ψυχαγωγεῖται, νά εἶναι τίμιο καί δίκαιο.

✂ **Καλλιιεργεῖ τή νοημοσύνη,** τήν κρίση, τήν ἀντίληψη, τή μνήμη, τή φαντασία, τήν παρατηρητικότητα.

✂ **Ἀποκτᾷ ἐμπειρίες,** ἡ κάθε ἐμπειρία ὅταν ἐπαναληφθεῖ καί ἐπιβεβαιωθεῖ, γίνεται γνώση, ἀπαραίτητη γιά τή ζωὴ ἀκόμη καί σέ κάθε του βῆμα! Στὴν ἀρχή, μάλιστα, μέ τό παίξιμο-μπουσουλίσμα τά βρέφη δοκιμάζουν τό σῶμα καί τίς δυνάμεις τους. Μέ τά ἀντικείμενα πού παίζουν ἀργότερα, πειραματίζονται στό νά δημιουργοῦν. Μέ τό παίξιμο τῶν ρόλων δέ, μιμοῦνται κι ἐπεξεργάζονται γεγονότα, πρόσωπα, καταστάσεις, τρόπους συμπεριφορᾶς.

✂ **Γίνεται πιά ἐπιδέξιο,** ἐργατικό, κινητικό, δραστήριο, δημιουργικό.

✂ **Ἀσκεῖ καί ἀναπτύσσει** καλύτερα καί σαφέως πιά ἀποτελεσματικά τό σῶμα του καί ἐκφράζει τά συναισθήματα, ἀκόμη δέ καί τίς ἐνδόμυχες σκέψεις του.

✂ **Ἐκτονώνει τήν ἐνεργητικότητα του,** πράγμα πολὺ σημαντικό ἐπίσης. Κατά τούς ψυχολόγους ὁ περιορισμός τῆς ἐνεργητικότητας τοῦ παιδιοῦ, μπορεῖ νά τό μεταβάλλει σέ νευρικό καί ἐπιθετικό! Κατὰ τόν Φρόυντ, μάλιστα, τό παιδί μέσα ἀπ' τό παιχνίδι κατορθώνει νά ἐκπληρώνει τίς προσωπικές του ἐπιθυμίες, νά ἱκανοποιεῖ τίς ὁρμές του καί νά ἀντιμετωπίζει τίς τραυματικές ἢ ἄλλης δυσάρεστες ἐμπειρίες του.

✂ **Ἀναπτύσσει τήν ὁμιλία του,** ἡ ὁποία γίνεται κυρίως κατὰ τήν ἐπαφή του μέ τό ἄλλο παιδί, στὴν προσπάθειά του νά ἐπικοινωνήσῃ, ἀλλά καί νά παίξῃ εὐχάριστα, νά διασκεδάσῃ, νά νικήσῃ.

✂ **Ἐκφράζεται, τέλος, ὡς προσωπικότητα,** ἀφοῦ στό παιχνίδι ἀποκαλύπτει τόν χαρακτήρα του, ἀλλά καί τόν διαμόρφώνει μέσα ἀπ' αὐτό.

Μάλιστα ὅλοι οἱ εἰδικοί ἐπιστήμονες τῆς ἀγωγῆς ἀναφέρουν πὼς τό παιχνίδι εἶναι τό ὀξυγόνο γιά τό παιδί, τό ξεκουράζει καί τό ψυχαγωγεῖ περισσότερο ἀπὸ τὴν ἀπόλυτη ἀνάπαυση, ἐνισχύει τὴν υγεία του καί τό καθιστᾷ εὐθυμο καί ζωηρό.

Ἐπιπλέον τονίζουν πὼς «παιδιά πού δέν παίξανε ἀρκετὰ στὴ ζωὴ τους, πού δέν χόρτασαν ποτέ παιχνίδι, γίνονται ἐκεῖνοι οἱ θλιβεροὶ καί μόνιμοι θλιμένοι ἐνήλικοι, πού δυσκολεύονται νά δημιουργήσουν φίλους. Ἡ προειδοποίηση στό σημεῖο αὐτό εἶναι «ΠΡΟΣΟΧΗ! Παιδιά πού δέν παίζουν ἀρκετὰ, γίνονται ἀντικοινωνικά ἄτομα».

Ἡ ἔλλειψη τοῦ παιχνιδιοῦ συγκαταλέγεται στὰ αἷτια πολλῶν συναισθηματικῶν διαταραχῶν καί εὐθύνεται γιά τίς δυσκολίες προσαρμογῆς στό σχολικὸ περιβάλλον καί τίς μαθησιακὲς δυσχέρειες.

Ἀκόμη καί ἡ μείωση τῆς δραστηριότητας τοῦ παιδιοῦ μέσα ἀπ' τό παιχνίδι σύμ-

Τήν προσευχήν τοῦ Ἁγίου Ὁρους ποιός δέν τήν γνωρίζει; Ἀποτελεῖται ἀπό μίαν φράσιν μικράν, ἀπό μετρημένας τάς λέξεις.

«Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με τόν ἁμαρτωλόν».

Μέ τήν βοεράν κραυγήν «Κύριε», δοξολογοῦμεν τόν Θεόν, τήν ἔνδοξον μεγαλειότητά του, τόν βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, τόν δημιουργόν τῆς ὁρατῆς καί ἀοράτου κτίσεως, ὃν φρίττουσι τά σεραφίμ καί τά χερουβίμ.

Μέ τήν γλυκυτάτην ἐπικλήσιν καί πρόσκλησιν «Ἰησοῦ», μαρτυροῦμεν ὅτι εἶναι παρών ὁ Χριστός, ὁ σωτήρ ἡμῶν, καί εὐγνωμόνως τόν εὐχαριστοῦμεν, διότι μᾶς ἠτοίμασε ζωήν αἰώνιον. Μέ τήν τρίτην λέξιν «Χριστέ», θεολογοῦμεν, ὁμολογοῦντες ὅτι ὁ Χριστός εἶναι αὐτός ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καί Θεός. Δέν μᾶς ἔσωσε κάποιος ἄνθρωπος οὔτε ἕνας ἄγγελος ἀλλά ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἀληθινός Θεός.

Ἐν συνεχείᾳ, διά τῆς ἐνδομύχου αἰτήσεως «ἐλέησόν με», προσκυνοῦμεν καί παρακαλοῦμεν νά γίνη ἴλεως ὁ Θεός, ἐκπληρῶν τά σωτήρια αἰτήματά μας, τοὺς πόθους καί τάς ἀνάγκας τῶν καρδιῶν μας. Καί ἐκεῖνο τό «μέ», τί εὖρος ἔχει! Δέν εἶναι μόνον ὁ ἑαυτός μου· εἶναι ἅπαντες οἱ πολιτογραφηθέντες εἰς τό κράτος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τήν ἁγίαν Ἐκκλησίαν, εἶναι ὅλοι αὐτοὶ πού ἀποτελοῦν μέλος τοῦ ἰδικοῦ μου σώματος.

Καί τέλος, διά νά εἶναι πληρεστάτη ἡ προσευχή μας, κατακλείομεν μέ τήν λέξιν «τόν ἁμαρτωλόν», ἑξομολογούμενοι –πάντες γάρ ἁμαρτωλοὶ ἐσμεν– καθώς ἑξωμολογοῦντο καί ὅλοι οἱ ἅγιοι καί ἐγίνοντο διά ταύτης τῆς φωνῆς υἱοὶ φωτός καί ἡμέρας.

Ἐξ αὐτῶν ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ἡ εὐχή ἐμπεριέχει δοξολογίαν, εὐχαριστίαν, θεολογίαν, παρακλήσιν καί ἑξομολόγησιν.

Μέσα εἰς τοὺς αἰῶνας ἡ Ἐκκλησία διά τῆς εὐχῆς ἀφ' ἑνός μέν ὁμιλεῖ εἰς τόν Θεόν, ἀφ' ἑτέρου δέ μέ αὐτήν ἐνθουσιάζει τά τέκνα τῆς καί τά θεοποιεῖ. Ἡ νοερά προσευχή εἶναι κάτι πού γεμίζει ὁλόκληρη τήν κτίσιν καί φθάνει καί μέχρις ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων.

ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ ὁ Σιμωνοπετρίτης

φωνα μέ τοὺς εἰδικούς, μπορεῖ νά προκαλέσει διάφορες παθολογικές καταστάσεις στή συμπεριφορά του, ὅπως: Ἐκνευρισμός, ἀδυναμία αὐτοσυγκέντρωσης, ἔλλειψη ἐνδιαφέροντος γιά τή ζωή, κατάθλιψη, ἀρνητισμός, διαταραχές στό λόγο καί τήν ἀντίληψη, ἀδυναμία μάθησης, ἐπιθετικότητα, καταστροφικές τάσεις κ.λπ.

Τά παιδιά πού δέν παίζουν εἶναι κατά κανόνα μελαγχολικά, γκρινιάρικα, δύ-

στροπα, ἀρνητικά, κουραστικά καί συχνά ἄρρωστα.

Σωστά, λοιπόν, εἶπαν πῶς τό παιχνίδι γιά τό παιδί εἶναι «μεγάλο σχολεῖο», «ἄριστη τροφή», «τό καλύτερο φάρμακο». Γιατί ἀσφαλῶς τό παιχνίδι, εἶναι τό κυριώτερο μέσο αὐτοαγωγῆς καί αὐτοδιδασκαλίας του.

(Ἀπό τό βιβλίο: «Πίσω ἀπ' τή βιτρίνα», ἐκδόσεις «Φωτοδότες»).



- ☺ Ρωτήσανε κάποιον φαγά:
- Τί διαβάζεις μέ περισσότερη εύχαρίστηση;
 - Φυσικά τίς λίστες τών έστιατορίων!

☺ Στο σχολείο γίνεται τό Μάθημα τής Φυσικής.
Ο καθηγητής:

- Τό νερό είναι ένας σπουδαίος παράγοντας τής ζωής. Άν δέν υπήρχε τό νερό, δέν θά υπήρχε ζωή.
- Πές μου έσύ Άφελίδη, παιδί μου, αν δέν υπήρχε νερό τί θά κάναμε;
- Θά πίναμε coca cola, κύριε καθηγητά!



- ☺ Ο δάσκαλος συλλαμβάνει τόν Πάννη νά κάνει άταξίες. Τόν πιάνει από τό αὐτί καί τοῦ λέει:
- Νά τό ξεριζώσω τώρα αὐτό τό αὐτί; Έσύ στή θέση μου τί θά έκανες;
 - Θά έδινα τόπο στήν όργή κύριε!



- ☺ Μπορείς, Πέπη, νά μοῦ πείς μία πρόταση πού νά έχει τή λέξη ζάχαρη, ρωτᾶ ή δασκάλα. Η Πέπη σκέφτεται καί λέει:
- Σήμερα τό πρῶί ήπια ώραίο γάλα.
 - Καλά ποῦ είναι ή λέξη ζάχαρη; λέει ή δασκάλα.
 - Μέσα στό γάλα μου κυρία! λέει ή Πέπη.

Έπιμέλεια: **Βάσω Παπαδοπούλου**
ΣΤ' Δημοτικού

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ

18-28 Ιουνίου 2006



Ἐλᾱτε νά προσκυνήσουμε τήν Ἀγία Γῆ ὅπου
Γεννήθηκε, Δίδαξε, Θαυματούργησε,
Σταυρώθηκε, Ἐτάφη, Ἀνέστη καί Ἀνελήφθη
ὁ Χριστός μας.

Πληροφορίες καί πρόγραμμα
στό Γραφεῖο τοῦ Ἱ.Ν.: 22620-24282

ΓΙΑΤΙ ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΙΕΡΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

- ⊙ **Γιατί** ἀποδίδουμε τιμὴ στό εἰκονιζόμενο πρόσωπο.
- ⊙ **Γιατί** προτρεπόμαστε νά μιμηθοῦμε τήν ἀγία ζωή, τήν δράση, τήν ὁμολογία καί τό μαρτύριό Του γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μας.
- ⊙ **Γιατί** λαμβάνουμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἐνίσχυση τοῦ πνευματικοῦ μας ἀγώνα καί τῆς πορείας μας.
- ⊙ **Γιατί** νιώθουμε ἔντονα τήν παρουσία τοῦ εἰκονιζομένου προσώπου τήν ὥρα αὐτή καί ἔχουμε τήν βεβαιότητα ὅτι μέ τίς πρεσβεΐες Του θά εἰσακουστῇ ἡ προσευχή μας ἀπό τόν Θεό.



Τό πρόγραμμα της Θείας Λατρείας στον Ναό μας

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ 25/2/06 Μνήμη πάντων τῶν κεκοιμημένων: Θεία Λειτουργία μέ κόλληψα γιά τίς ψυχές.

ΚΥΡΙΑΚΗ (ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ) 26/2/06: Θ. Λειτουργία (τελευταία ἡμέρα κρεωφαγίας)
Κατά τήν ἑβδομάδα αὐτή (Τυρινή Ἑβδομάδα) καταλύουμε ψάρι, τυρί καί αὐγό.

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/3/06 Ὁσίας Εὐδοκίας: Ὁρθρινή Ἀκολουθία - Ἁγιασμός.
ῶρα 8.00 μ.μ.-12.15 ΑΓΡΥΠΝΙΑ γιά τή μνήμη τοῦ Ὁσίου ἱερέως Νικολάου τοῦ Πλανᾶ
- Προσκύνηση Ἱεροῦ του Λειψάνου

ΣΑΒΒΑΤΟ 4/3/06 Ὁσίων Πατέρων καί Μντέρων: Θ. Λειτουργία μέ κόλληψα.

ΚΥΡΙΑΚΗ (ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ) 5/3/06: Θεία Λειτουργία.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

ῶρα 5.00 μ.μ. Ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός τῆς «Συγγνώμης»

Καθημερινά καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τό ἀπόγευμα στίς 6.00
θά ψάλλῃται τό ΜΕΓΑΛΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟ καί ἐν συνεχείᾳ οἱ Ἀκολουθίες Μεσονυκτικοῦ καί
Ὁρθρου κατά τήν Τάξι τῶν ἡμερῶν. Τό πρωῒ θά ψάλλῇται οἱ Ὁρες καί ὁ Ἑσπερινός.

ΚΑΘΑΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 8/3/06 (πρωῒ) Ἁγ. Θεοφυλάκτου: Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία

ΚΑΘΑΡΑ ΠΕΜΠΤΗ 9/3/06 (πρωῒ) Ἁγ. Τεσσαράκοντα Μαρτ. Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία

ΚΑΘΑΡΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/3/06 (πρωῒ) Ἁγ. Ἀναστασίας: Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία
7.30 μ.μ. Οἱ ΠΡΩΤΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ.

ΣΑΒΒΑΤΟ 11/3/06 Ἁγ. Θεοδώρων: Θ. Λειτουργία – Εὐλογία Κολλήψων τῶν Ἀγίων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ 12/3/06 Η ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ
Πανηγυρική Θ. Λειτουργία – Λιτάνευση τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων
– Ἀνάγνωση τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ζ' Οἰκ. Συνόδου
Ὑρα 6.00 μ.μ. ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/3/06 Ἁγ. μαρτ. Ἀγαπίου: 6.00 μ.μ. Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/3/06 Ὁσ. Ἀλεξίου Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ: 7.00 π.μ. Προηγιασμένη Θ.Λ.
Ὑρα 7.30 μ.μ. Οἱ ΔΕΥΤΕΡΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18/3/06 Ἁγ. Κυρίλλου ἐπ. Ἱεροσολύμων: Θ. Λειτουργία μέ κόλληψα

ΚΥΡΙΑΚΗ 19/3/06 (Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ) ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΒΟΙΩΤΙΑ ΑΓΙΩΝ. Θ. Λειτουργία

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

✓ Ἡ Παράκληση τοῦ Ἀγίου μας καί τό Ἑσπερινό κήρυγμα τῆς Τετάρτης θά πραγματοποιηθοῦν κανονικά ῶρα 5.00 μ.μ. μέχρι καί τήν Τετάρτη 8/3/06. Ἐκτοτε λόγω τῆς Τέλεισης τῆς Προηγιασμένης Θ. Λειτουργίας τήν ἡμέρα αὐτή ἡ Παράκληση δέν θά ψάλλῃται ἐνῶ τό κήρυγμα θά γίνεται λίγο πρίν τό τέλος τῆς Προηγιασμένης.

✓ Ὅσες οἰκογένειες ἢ μεμονωμένα πρόσωπα ἐπιθυμοῦν νά στολίσουν μέ ἄνθη τήν Εἰκόνα τῆς Παναγίας, γιά τούς Χαιρετισμούς, ἄς ἔλθουν σέ συνεννόηση μέ τόν ἱερέα.